

Njemu...

Dan je, a u meni gori noć;
Ljeto je, a u meni hladan zrak;
Svjetlo se sada pretvorilo u mrak;
Ti više nisi tu, ti si odlučio poč.

Srce moje prema tvom kreće;
Sjedim u tišini i gledam druge ljude,
A u meni prolaze vlakovi tuge;
Odlaze..oni znaju kamo će.

Osjećaji tvoji na mjestu stoje,
Dok srce moje još uvijek se nada,
I ne želim da nam drugi sudbinu kroje.

Ljubav svoju ne mogu skriti;
Iako sada, sada sve u vodu pada;
Ja zbog tebe neću more suza liti.

Roberta Štefanac

Ljubav

Kad se najmanje nadamo
Ljubav se dogodi,
U srce pogodi,
A s nogu padamo.

Da vam iskreno kažem
I mene je Amor pogodio
Svojom strelicom pamet odnio
Vjerujte, ne lažem.

Eh, da se barem on pojavi saa
Da me snažno zagrlji
i ne pusti nikada.

Za njim venem, za njim žudim
Budna ga sanjam,
Prijatelji – ja ludim.

Nikolina Burić

Nesretna ljubav

Nesretna ljubav, a srce mi puno.
Čeznem za srećom, ona negdje luta
Volim cijelom dušom već mnogo puta
Ne tražim žitnicu već samo zrno.

Lutam među zvijezdama posve sama
Znam da si tu u grudima mojim
To postaje razlog da se ne bojim
Svuda oko mene hladnoća i tama.

Bez tebe ne vidim, bez tebe ne čujem
Jer ljubav što uzvraćena nije
U životu stalno svoje srce truje.

Kao sjena što lebdi nad mislima mojim
Ne znam da li me hladi ili me grije
Od nesretne ljubavi bespomoćno stojim.

Magda Jelinić

Neostvorena ljubav

Ugledah te tamo, stajao si sam
Je li to odmah ljubav bila?
Činila mi se kao bajna vila,
Ili je to bio samo moj san?

Bila sam samo djevojka mlada,
pa pomislih da si ti onaj pravi,
za mene moj jedini dragi
zavoljeh te ludo svim srcem tada.

Umjesto mene odabrao si nju,
U početku nisam ni znala,
Da si baš nju odabrao za svoju voljenu.

Možda si htio al' srce mi slomio nisi,
Jer sada volim nekog drugog,
A u mojim mislima ipak ponekad Ti si!

Adriana Burić

Toplo ljeto

Toplo je ljeto, u kojem cvjeta ljubav
Tolikom snagom da su i ruže ljubomorne.
S jeseni dolaze nedjelje gorke, sumorne,
A ljetne ljubavi slatke, padnu u zaborav.

Još sladi ostanak kratak dio jeseni,
No kao kesten s košuljicom kad padne
Razbiju se osjećaji, ostave nas prazne, jadne.
Naša donedavna java postane san razneseni.

Hvatamo ga, tražimo ostatke
Da uhvatimo barem dio sjete slatke.
Nismo sigurni. Je li bilo stvarno?

Na kraju, kada sve se slegne,
Poput rasipanog šećera sakupljamo sjećanja
Koja nas oslobode kad nas tuga stegne.

Ana-Marija Francetić

Početak ljubavi

Bijaše dan kad je jesen počela,
Ja sam u parku na klupi sjedila
Te o dalekom kraju maštala
I krajičkom oka ga spazila.

Zamislih se gdje sam ga vidjela već
Te se zapitam da li on za mene zna
I dali mi možda fali malo sna
Jer me u srcu počelo nešto peći.

Ni primijetila nisam sreću svoju,
Kad bi on u park ponovno došao
Al' na kraju shvatih razlog sreće moje

Amor me je slučajno pogodio
I odmah mi dane uljepšao
Te sa njim srce zatvorio.

Dolores Klobučar

Izgubljeno srce

U dubokoj ovoj crnoj noći
Moja luda pamet čeka i strepi
Čeka, nema mira, nada se i veseli
Hoće li srce izdržati ili neće moći?

Kao plamen moje srce bukti,
Sve se nada a možda kiša će pasti
Hoće li vatru i bol u mojem srcu ugasiti?
Hoću li se nadati ili kao cvjetak uvenuti?

Sama sebe snažim, mislim da se gubim;
Tuga me zaustavlja a radost pokreće;
Istinu ne želim znati, polako ludim.

Strah me da umirem, o ljubavi luda;
Ne želim plakati, hoću se smijati;
Odluku treba donijeti, a ja neznam kuda.

Andrea Babić

Tebi...

Tek nađoh sreću, a već sam je izgubila
Natjera me na predaju ali se borim
Mrzim ga k'o smrt, k'o život ga volim
Želim ga pored sebe, ja sam ga maknula.

Skrivam se, bježim, a u stopu ga pratim
Likom je anđeo, a u duši zmija
Pogledom oživi pa lagano ubija
Sto puta odem, a još toliko se vratim.

Promijenio me, ali sam ista
Čvrsta sam bila, a sada padam
Pucam iznutra, a na licu osmijeh blista.

Činio me sretnom, tjerao na suze,
Otišao je, no još uvijek je tu,
Sve mi je ostavio, samo sreću uzeo.

Jovana Diklić

Ljubavni

Bijaše to vrlo neobičan dan
Prišao si mi kao prijatelj znan
Ljupko čavrljanje nije ti pojam stran
Sve to bijaše predobro, kao san.

Pokušah usnuti, ali ne mogu
Misli mi nisu u normalnom toku
Poletjela bih u jednome skoku
Mislim da me oborio s nogu.

Neki novi nemir srce mi steže
Neka tanka nit za tebe me veže
I ne pušta me iz ljepljive mreže.

Moja ljubav za te do neba seže
I nameće se sada zaključak jedan
Jesi li ti dragi svega toga vrijedan.

Dora Polić

Sonet Tebi

Prestrašim se svoje sjene,
Jer mi duša daje breme.
Srce igra, ne gleda na vrijeme,
Jer se boji eksplozije od pjene.

Treperim svake noći prije sna,
Jer mi mjesečina mira neda.
Beskrajnost u meni sjetom gleda
Jer se pazi potonuća do dna.

Zagrijati cijelo svoje biće,
I paziti da ne izgori dan,
Primamljivo baš i nije, zora sviće.

Živjeti sa samom sobom,
I gledati u spokojnu budućnost,
To se zove sreća s Tobom.

Petra Marković